

DIT UN DAT

Bolko

Neipoortstraat, dat „Dokters-Hooghuus“, Bentinks weg – ofbugen na rechts, denn futt weer links, daar is de grote Parkplatz. Wenn ik na mien Dokter mutt, kann ik daar parken. Vör 80 un ok al vör 100 Jahr un mehr was daar uns Schoolplatz. Staatliches Wilhelms-Gymnasium an de Wilhelmstraße. Natiürelk. Passt. Dat Schoolhuus was ok ut Wilhelm sien Tied.

De School oller, vööl oller. An disse Sied was dotieds keen Ingang. In de Flögel was de Baas sien Wohnen. Nu kann een sotoseggen dör „Old Büx“ sien Wohnen up de Parkplatz fahren. Ik mutt uppassen, dat mi neet een dwars kummt, een, de van daar weg will.

Up anner Sied steiht en Huuske achter de Busken. Dat kummt mi bekennt vör. Dat soll doch ... kann doch... ja, dat is doch Bolkos Huus! Dat lüttje Wohnhuus van unse Pedell, unse Huusmeester steiht d'r noch! De hele School is in de Krieg verneelt worren, utbrannt, ofreten, weg. Bolkos Huus is d'r noch. En lüttjet Wunner! Harringa

was sien Naam, Bolko en Ökelnaam.

Wo he an de Naam kommen is? Dotieds wurr elke Jahr en Freelüchtspill upföhrt, ik lööv in't Ammerland, dat gung um de Krieg van de Bremer Bischopp tegen de Steddinger Buren. Un de „Held“ in dat Stück, de Baas van de Buren, heet de Bolko. Uns Huusmeester Harringa was wiss en fixe Mann, man wo so wi junge Fenten up de Idee kommen sünd, van Bolko an hum to seggen, dat

sall wall en Raadsel blieven.

He mugg neet Bolko heten. Hen un weerdenn, wenn een neei in unse Klass kwamm, wurr de na de Huusmeester stüürt, sük bi hum antomellen. „Wie heißt der denn?“ „Bolko!“ Un de Fent d'r hen. „Herr Bolko, ich !“ Vööl wieder soll keen van de Jungs kommen wesen. De Pedell mugg dat schiens neet hören, dat he ok noch en Burenheld wesen sull. Was ok je neet mooi. So as ik dat noch in de Kopp hebb, bünd Bolko un sien Buren allmitnanner doodslaan worren. Mutt ik nu alltied an denken, wenn ik na mien Dokter gah.

Menno Ufkes Janssen

Menno Ufkes
Janssen.